

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AAS „BTA BALTIC INSURANCE COMPANY“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2021-12-23 Nr. 429-458
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo pareiškėjas prašė išnagrinėti tarp jo ir AAS „BTA Baltic Insurance Company“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2021 m. rugsėjo 10 d. įvyko eismo įvykis, per kurį susidūrus dviem automobiliams buvo apgadintas pareiškėjui priklausantis automobilis „Audi A4“, valst. Nr. (*duomenys neskelbiami*). Pareiškėjas kreipėsi į draudiką, apdraudusį eismo įvykio kaltininko civilinę atsakomybę privalomuoju transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimu, prašydamas išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią automobiliui padarytą žalą.

Draudikas gautą pranešimą užregistravo duomenų sistemoje ir pradėjo administruoti žalos bylą Nr. (*duomenys neskelbiami*). Draudiko atstovė UAB „Autofortas“ atliko transporto priemonės apžiūrą, todėl draudiko ekspertas, gavęs apgadintos transporto priemonės dokumentus ir sugadinimų nuotraukas, įvertino transporto priemonės „Audi“ sugadinimus ir informavo pareiškėją, kad automobilio remontas kainuos 1 178,91 Eur.

Pareiškėjas nesutiko su draudiko apskaičiuotomis transporto priemonės remonto išlaidomis, todėl kreipėsi į UAB „Kauno nepriklausomų autoekspertų biuras“, prašydamas parengti transporto priemonės „Audi“ vertinimo ataskaitą. Draudikui pateiktoje transporto priemonės vertinimo ataskaitoje Nr. (*duomenys neskelbiami*) (toliau – Vertinimo ataskaita) nurodyta, kad automobilio remonto kaina yra 2 063,36 Eur (be PVM), o automobilio prekinės vertės netekimo nuostoliai – 269,45 Eur.

Gavęs Vertinimo ataskaitą, draudikas kreipėsi į tris remonto įmones – UAB „Delondas“, UAB „Žėrutis“ ir UAB „Autobroliai“, kad būtų apskaičiuota transporto priemonės „Audi“ sugadinimų remonto kaina. UAB „Delondas“ sudarytoje automobilio „Audi“ remonto sąmatoje nurodyta, kad remontas kainuos 1 074,37 Eur (be PVM), UAB „Žėrutis“ sudarytoje automobilio remonto sąmatoje buvo nurodytos 1 031,38 Eur (be PVM) automobilio remonto išlaidos, o UAB „Autobroliai“ sudarytoje automobilio remonto sąmatoje nurodyta, kad automobilį galima suremontuoti už 1 030,43 Eur (be PVM).

Draudikas pareiškėją raštu informavo, kad, įvertinus pateiktų autoservisų pasiūlymus, buvo nustatyta, kad apskaičiuotas remonto sąmatų vidurkis yra mažesnis nei draudiko nustatytas žalos dydis, todėl draudikas, siekdamas pareiškėjui palankesnio sprendimo, apskaičiavo draudimo išmoką pagal pirminį žalos vertinimą ir priėmė sprendimą pareiškėjui išmokėti 1 178,91 Eur (be PVM) draudimo išmoką, atlyginančią transporto priemonės remonto išlaidas, apskaičiavo, kad pareiškėjo patirti automobilio prekinės vertės netekimo nuostoliai sudaro 269,45 Eur už, taip pat nusprendė atlyginti 150 Eur turto vertintojo samdymo išlaidas, t. y. visa draudiko apskaičiuota draudimo išmoka sudarė 1 597,96 Eur. Kadangi draudikui nebuvo pateikta dokumentų, patvirtinančių faktinę transporto priemonės remonto kainą, o remonto įmonių nustatyta remonto kaina buvo mažesnė už draudiko apskaičiuotą nuostolio dydį, draudikas draudimo išmoką apskaičiavo pagal savo atliktą vertinimą. Draudikas akcentavo ir tai, kad draudimo išmoka gali būti perskaiciuota, jei, remontuojant transporto priemonę, bus pastebėta papildomų defektų. Pareiškėjas nesutiko su draudiko priimtu sprendimu, todėl tarp šalių kilo ginčas.

Kreipimesi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo pareiškėjas prašo rekomenduoti draudikui išmokėti pagal Vertinimo ataskaitoje nurodytą automobilio remonto kainą apskaičiuotą draudimo išmoką (2 063,36 Eur (be PVM) ir atlyginti pareiškėjo patirtas

turto vertintojo samdymo išlaidas (150 Eur). Pareiškėjo teigimu, administruodamas žalą draudikas net neapžiūrėjo pareiškėjo transporto priemonės, todėl neturėjo galimybės nustatyti pagrįstą ir teisingą žalos dydį. Pareiškėjo nuomone, būtent Vertinimo ataskaitoje nurodytos automobilio remonto išlaidos atspindi jo patirtą nuostolį. Pareiškėjas nurodo ir tai, kad, siekdamas pagrįsti savo reikalavimą, pateikė ir kitų autoservisų (UAB „Juta“ ir UAB „Automėja ir Ko“) komercinius pasiūlymus, kurie patvirtina, kad reali rinkoje vyraujanti automobilio remonto kaina siekia Vertinimo ataskaitoje nurodytą dydį. Dėl šios priežasties pareiškėjas mano, kad draudiko priimtas sprendimas yra neteisingas ir nepagrįstas, todėl draudikas turėtų perskaičiuoti draudimo išmoką pagal pateiktą Vertinimo ataskaitą.

Atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi draudikas nurodė nesutinkąs su pareiškėjo reikalavimu ir prašė jį atmesti. Draudiko teigimu, draudiko atstovas atliko išsamią automobilio apžiūrą, todėl draudikas, remdamasis apžiūros metu surinktais duomenimis bei vadovaudamasis teisės aktų reikalavimais, apskaičiavo pareiškėjo patirto nuostolio dydį. Draudikas nurodo ir tai, kad išsiuntė pareiškėjui automobilio remonto sąmatą, tačiau pareiškėjas, net neišsakęs jokių pastabų, pageidavimų ir nenorėdamas bendradarbiauti, 2021 m. rugsėjo 23 d. pateikė Vertinimo ataskaitą. Draudiko teigimu, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 patvirtintų Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir išmokos mokėjimo taisyklių (toliau – Taisyklės) 13 punkte nustatyta, kad draudikas turi teisę nustatyti nukentėjusio trečiojo asmens transporto priemonei padarytos žalos dydį, vadovaudamasis įmonių, turinčių teisę remontuoti sugadintą turtą, pateiktais turto remonto išlaidų skaičiavimais. Draudikas teigė, kad, vadovaudamasis Taisyklių 13 punkto nuostatomis, kreipėsi į tris rinkoje veikiančias automobilių remonto įmones, kad būtų pateikti transporto priemonės „Audi“ remonto išlaidų skaičiavimai pagal tų remonto įmonių nustatytus darbų ir detalių įkainius. Draudiko teigimu, gavus ir įvertinus pateiktus komercinius pasiūlymus, buvo nustatyta, kad pareiškėjo automobilį rinkoje galima suremontuoti už mažesnę kainą nei draudiko apskaičiuotas nuostolio dydis. Dėl šios priežasties draudikas teigia pagrįstai nesivadovavęs pareiškėjo pateikta Vertinimo ataskaita, o draudimo išmoką apskaičiavęs pagal teisės aktuose nustatytas žalos nustatymo taisykles, t. y. pagal draudiko sudarytą pirminę automobilio remonto sąmatą.

Taip pat draudikas teigia, kad pats pareiškėjas nenurodė jokių objektyvių, pagrįstų aplinkybių, nepateikė įrodymų, kurie leistų abejoti automobilio remonto paslaugas teikiančių įmonių skaičiavimais, todėl mano, kad jo apskaičiuotos draudimo išmokos dydis yra pagrįstas. Draudiko teigimu, nors pareiškėjas pateikė UAB „Juta“ ir UAB „Automėja ir Ko“ komercinius pasiūlymus, tačiau šie duomenys yra nepagrįsti, t. y. įvertinus juos nėra galimybės nustatyti, kokios detalės bus keičiamos ir kokie remonto darbai atliekami. Dėl šios priežasties draudikas teigia pagrįstai nesivadovavęs pareiškėjo pateiktais komerciniais pasiūlymais.

Atsižvelgdamas į visa tai, draudikas nurodo, kad jo priimtas sprendimas atitinka tiek teisės aktų reikalavimus, tiek teismų formuojamą praktiką, todėl draudikas neturi teisinio pagrindo tenkinti pareiškėjo reikalavimo.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą, Lietuvos bankas vertina pateiktus įrodymus ir tuo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudimo išmokos, atlyginančios per 2021 m. rugsėjo 10 d. eismo įvykį transporto priemonei „Audi“ padarytų sugadinimų remonto išlaidas, dydžio ir reikalavimo atlyginti pareiškėjo patirtas turto vertintojo samdymo išlaidas pagrįstumo.

Pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką reikalauja atlyginti nepriklausomo turto vertintojo samdymo išlaidas (150 Eur), tačiau iš pateiktų duomenų matyti, kad draudikas, apskaičiuodamas draudimo išmoką, sutiko pareiškėjui atlyginti nepriklausomų turto vertintojų samdymo išlaidas ir prie apskaičiuotos draudimo išmokos, atlyginančios automobilio remonto išlaidas ir prekinės vertės netekimo nuostolius, pridėjo 150 Eur, kad būtų atlygintos pareiškėjo patirtos nepriklausomo turto vertintojo samdymo išlaidos. Lietuvos bankui pateikti įrodymai pagrindžia, kad draudikas pareiškėjui jau yra atlyginęs pareiškėjo prašomas turto vertintojų samdymo išlaidas (150 Eur), todėl reikalavimas atlyginti minėtas išlaidas sprendime iš esmės nevertinamas.

Kita vertus, kreipėsi į Lietuvos banką pareiškėjas taip pat reikalauja, kad draudikas

pagal pateiktą Vertinimo ataskaitą perskaičiuotų pareiškėjo įvykio metu patirtus nuostolius ir išmokėtų papildomą draudimo išmoką. Nesutikdamas su tokiu pareiškėjo reikalavimu, draudikas teigia, kad jo apskaičiuotas nuostolio dydis atitinka tiek teisės aktų, tiek teismų praktikos nuostatas, todėl draudikas neturi pareigos pareiškėjui mokėti papildomos draudimo išmokos.

Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCAPDĮ) 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ir dokumentais, įrodančiais padarytos žalos aplinkybes, faktą ir dydį. Minėta žalos dydžio nustatymo taisyklė detalizuota Taisyklių 13 punkte: nukentėjusio trečiojo asmens turtui (transporto priemonei ar kitam kilnojamajam ar nekilnojamajam turtui) padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas ar biuras, vadovaudamasis atsakingo draudiko ar biuro įgaliotų asmenų (ekspertų) ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ar išvadomis, įmonės, kurioje remontuojamas sugadintas turtas, pateiktais šio turto remonto išlaidų skaičiavimais ir (ar) atsižvelgdamas į įmonės, kuri turi teisę remontuoti sugadintą turtą, pateiktus šio turto remonto išlaidų skaičiavimus arba remonto išlaidų pagrindimo dokumentus, taip pat į nukentėjusio trečiojo asmens pateiktus žalos dydį įrodančius dokumentus.

Vadovaujantis Taisyklių 15 punktu, žalos dėl turto sugadinimo, kai jį remontuoti ekonomiškai tikslinga, atlyginimo dydis nustatomas pagal turėtas remonto išlaidas, būtinas atkurti sugadintą turtą ar jo detalių ir (ar) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo turto neremontuoja, atlyginamos apskaičiuotos būtinos turto remonto išlaidos (be PVM) atkurti sugadintą turtą ar jo detalių ir (ar) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio. Būtinas remonto išlaidas sudaro remonto ir dažymo darbų, keičiamų dalių (nuvertinant dalis dėl nusidėvėjimo) bei dažymo medžiagų vertė ir papildomos išlaidos (transportavimo, saugojimo, techninės ekspertizės ir kitos išlaidos). Būtinos remonto išlaidos apskaičiuojamos pagal vidutinius darbų ir keičiamų detalių ir (ar) dalių įkainius, atitinkančius technologijos lygį, vadovaujantis rekomenduojamais laiko normatyvais.

Atsižvelgiant į pirmiau minėtas per eismo įvykį patirtos žalos nustatymą reglamentuojančias teisės aktų nuostatas, pažymėtina, kad turto vertinimo ataskaita, neginčijant joje nurodytų duomenų teisingumo, yra vienas iš, bet ne vienintelis, žalos dydį padedančių nustatyti įrodymų, todėl turėtų būti vertinama atsižvelgiant į visų turimų – taigi, tiek draudiko, tiek pareiškėjo pateiktų – įrodymų visumą. Konstatavus minėtą aplinkybę, kartu darytina išvada, kad turto vertinimo ataskaitos buvimas savaime nesuponuoja ir prielaidos, kad ji turi didesnę įrodomąją galią nei kiti įrodymai ir savaime jų nepaneigia, nes, kaip jau minėta, turto vertinimo ataskaita yra viena iš įrodinėjimo priemonių, ji turi būti vertinama kartu su kitais įrodymais pagal bendrąsias įrodymų vertinimo taisykles.

Pareiškėjas, remdamasis UAB „Kauno nepriklausomų autoekspertų biuras“ parengtos Vertinimo ataskaitos duomenimis, prašo išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią transporto priemonei „Audi“ per 2021 m. rugsėjo 10 d. eismo įvykį padarytų sugadinimų remonto išlaidas. Siekdamas nuginčyti Vertinimo ataskaitą, draudikas vadovaujasi remonto įmonių UAB „Delondas“, UAB „Žerutis“ ir UAB „Autobroliai“ pateikta informacija apie transporto priemonės remonto išlaidas.

Kaip minėta, Vertinimo ataskaitoje nurodyta, kad transporto priemonės „Audi“ remonto kaina – 2 063,36 Eur (be PVM). Remiantis draudiko atliktu rinkos tyrimu, nustatyta, kad UAB „Delondas“ nurodė, jog transporto priemonę suremontuotų už 1 074,37 Eur (be PVM); UAB „Žerutis“ nurodė, kad automobilis būtų suremontuotas už 1 031,38 Eur (be PVM), o UAB „Autobroliai“ nurodė, kad automobilio remonto išlaidos sudarytų 1 030,43 Eur (be PVM).

Vertinant pareiškėjo reikalavimą išmokėti pagal Vertinimo ataskaitą apskaičiuotą draudimo išmoką, pažymėtina tai, kad, atsižvelgiant į transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutarčių kompensacinę paskirtį ir nuostolių draudimo sutartyse, prie kurių priskiriamos minėtos sutartys, įgyvendinamą CK 6.251 straipsnyje įtvirtintą visiško nuostolių atlyginimo principą, žalos atlyginimu turi būti siekiama gražinti ją patyrusį asmenį į iki pažeidimo buvusią padėtį. Teisingas žalos atlyginimas reiškia ir tai, kad, sprendžiant ginčą dėl žalos atlyginimo, turi būti nustatytas tikrasis žalos dydis, nes, nustačius mažesnę už tikruosius nuostolius žalos dydį, iš dalies yra neapgintos nukentėjusio asmens teisės. Kai nustatytas žalos dydis viršija tikruosius nuostolius, nukentėjęs asmuo nepagrįstai praturtėja skolininko sąskaita (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. sausio 7 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-44/2015).

Išanalizavus pateiktus duomenis, matyti, kad pateiktos UAB „Delondas“, UAB „Žėrutis“ ir UAB „Autobroliai“ parengtos transporto priemonės „Audi“ remonto sąmatos patvirtina, kad automobilio atkūrimo iki būklės, buvusios prieš 2021 m. rugsėjo 10 d. įvykį, išlaidos nesiekia turto vertintojo nustatytų Vertinimo ataskaitoje nurodytų transporto priemonės remonto išlaidų ir turto vertintojo apskaičiuotos automobilio remonto išlaidos skiriasi nuo tų, kurias apskaičiavo remonto įmonės. Taigi, remiantis Lietuvos bankui pateiktais įrodymais, negalima teigti, kad turto vertintojas, nustatydamas automobilio „Audi“ remonto išlaidų dydį, vadovavosi CK 6.38 straipsnyje įtvirtintu sutarčių vykdymo ekonomiškumo principu ir automobilio remonto išlaidas apskaičiavo, atsižvelgdamas į ekonomiškiausią, o ne į brangiausią transporto priemonės remonto variantą. Be to, iš pateiktų duomenų matyti, kad draudikas, nustatęs, kad autoservisų pasiūlymuose pateiktų remonto darbų sąmatų vidurkis yra mažesnis nei draudiko apskaičiuotas žalos dydis, priėmė palankesnę pareiškėjui sprendimą ir nusprendė išmokėti 1 178,91 Eur, t. y. didesnę, apskaičiuotą atlikus pradinį vertinimą, draudimo išmoką, atlyginančią automobilio remonto išlaidas.

Nesutikdamas su draudiko priimtu sprendimu, pareiškėjas nurodo, kad draudikas, apskaičiuodamas draudimo išmoką, nepagrįstai nesivadovavo Vertinimo ataskaitoje nurodytais duomenimis, nes pareiškėjas tiek draudikui, tiek Lietuvos bankui pateikė UAB „Juta“ ir UAB „Automėja ir Ko“ autoservisų komercinius pasiūlymus, kuriuose nurodyta, kad automobilio remonto kaina atitinkamai yra 2 650 Eur (su PVM) ir 2 600 Eur (su PVM). Pareiškėjo teigimu, šie duomenys patvirtina, kad Vertinimo ataskaita yra sudaryta pagal rinkoje realiai vyraujančias automobilio remonto kainas. Lietuvos banko vertinimu, svarbu tai, kad pareiškėjo pateikti komerciniai pasiūlymai yra neišsamūs ir sudaryti lakoniškai, nes kartu su jais nėra pateiktų automobilio remonto sąmatų, iš kurių būtų galima nustatyti, kokios automobilio dalys būtų keičiamos, kokie remonto darbai atliekami. Iš pateiktų komercinių pasiūlymų matyti tik automobilio markė ir kaina, už kurią autoservisas galėtų suremontuoti automobilį, tačiau nei draudikui, nei Lietuvos bankui nėra galimybės tinkamai įvertinti darbų ir medžiagų kiekio bei tikslų kainų, nėra galimybės nustatyti, ar visi į komercinį pasiūlymą įtraukti remonto darbai yra tiesiogiai susiję su įvykiu. Taip pat iš pateiktų duomenų matyti, kad draudikas, siekdamas bendradarbiauti ir nustatyti tikslų pareiškėjo patirtą nuostolį, 2021 m. spalio 13 d. el. laiške pareiškėjo prašė pateikti detalias komerciniuose pasiūlymuose nurodytų autoservisų automobilio remonto darbų sąmatas bei nurodė, kad pareiškėjas remonto darbus gali atlikti nurodytose autoservisuose, tačiau prieš tai turi suderinti automobilio remonto darbų sąmatas. Tačiau pareiškėjas nepateikė jokių objektyvių duomenų, kad būtų atlikęs automobilio remonto darbus konkrečiuose autoservisuose, taip pat nei draudikui, nei Lietuvos bankui nepateikė UAB „Juta“ ar UAB „Automėja ir Ko“ autoservisų sudarytų automobilio remonto sąmatų, iš kurių būtų galima nustatyti, kokios automobilio dalys yra keičiamos, kokie automobilio remonto darbai atliekami ir kokios yra detalių ir remonto darbų kainos. Kadangi pareiškėjo pateikti komerciniai pasiūlymai nėra išsamiai pagrindžiantys pareiškėjo įvykio metu patirtą nuostolį, galima daryti išvadą, kad draudikas, apskaičiuodamas draudimo išmoką, pagrįstai jais nesivadovavo.

Kreipimesi į Lietuvos banką pareiškėjas akcentuoja ir tai, kad draudikas administruodamas žalą net neapžiūrėjo per eismo įvykį apgadinto pareiškėjo automobilio, todėl negalėjo nustatyti pagrįsto ir teisingo žalos dydžio. Vertinant abiejų šalių pateiktus duomenis, svarbu tai, kad pareiškėjas nepagrįstai nurodo, jog draudikas neatliko transporto priemonės apžiūros. Iš pateiktų duomenų matyti, kad, po eismo įvykio pareiškėjui kreipusis į draudiką dėl draudimo išmokos, pareiškėjo automobilis buvo atgabentas į draudiko atstovo UAB „Autofortas“ autoservisą, kuriame buvo atlikta išsami automobilio apžiūra, kurios pagrindu draudikas galėjo įvertinti tiek automobilio sugadinimus, tiek padarytą žalą. Taigi, atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta pirmiau, darytina išvada, kad draudikas tinkamai atliko pirminę transporto priemonės apžiūrą ir nustatė eismo įvykio metu padarytus transporto priemonės sugadinimus, todėl pareiškėjo argumentai, kad draudikas neapžiūrėjo pareiškėjo automobilio, todėl negalėjo nustatyti teisingo ir pagrįsto žalos dydžio, yra nepagrįsti, todėl atmestini.

Taigi, Lietuvos bankui nebuvo pateikta įrodymų, patvirtinančių, kad tiek draudiko pateiktos remonto sąmatos, tiek paties draudiko parengta sąmata, pagal kurią ir buvo apskaičiuota draudimo išmoka, buvo sudarytos nesivadovaujant Taisyklių 15 punkto nuostatomis, t. y. buvo nurodytos netinkamos remonto darbų pozicijos, nurodytos neteisingos remonto ir detalių kainos ir pan. Atsižvelgiant į CK 6.251 straipsnyje įtvirtintą visiško nuostolių atlyginimo principą ir vadovaujantis CK 6.38 straipsnio 3 dalyje nustatytu prievolių vykdymo ekonomiškiausiu būdu principu, darytina išvada, kad draudiko apskaičiuotas žalos dydis yra

pagrįstas objektyviais įrodymais, patvirtinančiais, kad net už mažesnę nei draudiko apskaičiuota draudimo išmoka yra galimybė automobilių atkurti į iki 2021 m. rugsėjo 10 d. eismo įvykio buvusią padėtį. Dėl šios priežasties darytina išvada, kad draudiko priimtas sprendimas pareiškėjui išmokėti tokią draudimo išmoka, kuri yra net didesnė nei remonto įmonių remonto sąmatose nurodyta remonto kaina, atitinka teisės aktuose įtvirtintas žalos nustatymo taisykles.

Kadangi Lietuvos bankui pateikti įrodymai suteikia pagrindą konstatuoti, kad draudiko sprendimas draudimo išmoka apskaičiuoti pagal paties sudarytą transporto priemonės remonto sąmatą atitinka tikslios žalos dydžio nustatymo taisykles, nėra pagrindo pareiškėjo reikalavimo draudimo išmoka apskaičiuoti pagal Vertinimo ataskaitos duomenis pripažinti pagrįstu.

Konstatuotų aplinkybių kontekste svarbu ir tai, kad nesivadovavimas nepriklausomo turto vertintojo parengta Vertinimo ataskaita nereiškia, kad draudikas, pareiškėjui pateikus įrodymus, patvirtinančius, kad už išmokėtą draudimo išmoka nebuvo galima atkurti jam priklausančios transporto priemonės į iki 2021 m. rugsėjo 10 d. eismo įvykio buvusios būklės, neturėtų atlyginti ir pareiškėjo nuostolių, viršijančių išmokėtą draudimo išmoka.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Arūnas Raišutis